להי"ו
מספרי **לוי יצחק גרליק**

תשורה

משמחת הבר-מצוה

של

הת' לוי יצחק שי' שייקביץ

●

יום ראשון כ"ג שבט ה'תש"ס

לזכות

חתן הבר-מצוה

התמים **לוי-יצחק** שי'

שייקביץ

לרגל הבר-מצוה שלו

יום ראשון, כ"ג שבט ה'תש"ס

הי' תהא שנת סגולה

נדפס על-ידי הוריו

הרה"ח ר' חיים משה מרדכי וזוג' סאשע שיחיו

שייקביץ

בס"ד. יום ועש"ק פ' שלח, ה'תשמ"ג.

מצו"ב הגעלים של רשימת ראשי תיבות שבספר הליקוטים.

עדיין לא ידוע לנו הפיענוח של הר"ת: מהורש"ב;

מהוריי"צ – אף ששאלנו כמה מבינים.

בס"ד. כ"ד סיון, ה'תשמ"ג.

בהמשך למענה כ"ק אדמו"ר שליט"א לספר הליקוטים,

בנוגע לפיענוח הר"ת מהורש"ב, מהוריי"צ, מצו"ב רשימה

שמות האנשים ששאלנו:

לאחר מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א, שאלו את הרה"ת

והוא אמר שהפיענוח של "מהו" הוא "מורנו ורבנו הרב" או

"מורנו הרב" (כמו "מוה"), ורק שהכותבים לא דקו בסדר האותיות

"מהו", אף ~~שהגירסא הנכונה היא "מוה"~~.

~~ועפ"ז, האם להכניס ברשימת הר"ת: מהורש"ב = מורנו ורבנו הרב...~~

מענה כ"ק אדמו"ר מה"מ למערכת 'ספר הליקוטים' בנוגע לפיענוח הראשי-תיבות של המילים 'מהורש"ב' 'מהוריי"צ'

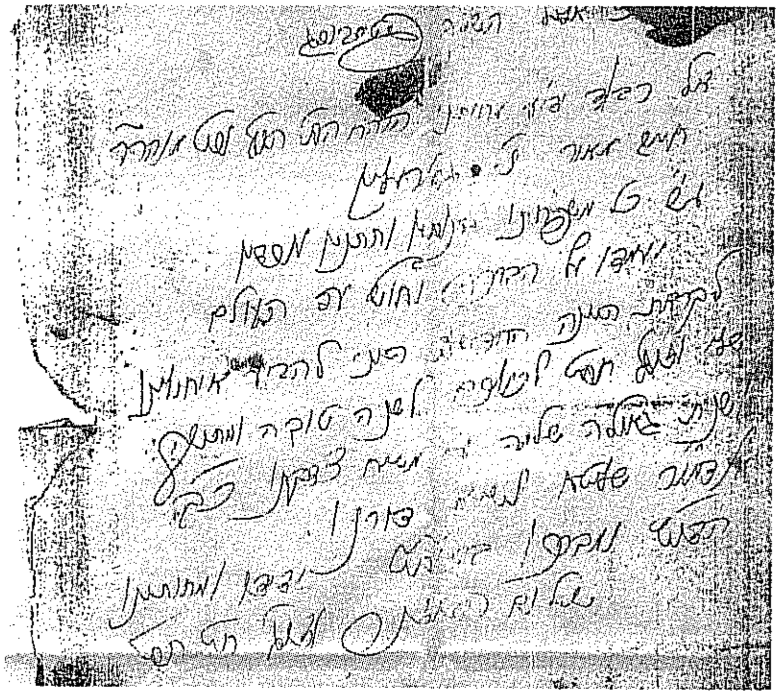

מכתב "שנה טובה"

מאבי סבתו של חתן הבר-מצוה, לאבי סבו של חתן הבר-מצוה

כ' אלול ה'תשל"ה פיטסבורג
אל כבוד ידי"ע מחותני הרה"ח הת' הנע' וכו' מוהר"ר
חיים מאיר נ"י גארעליק

מ"ש כל משפחתו, בנותיו וחתניו ונכדיו
יעמדו על הברכה וחו"ש עד העולם
לקראת השנה החדשה הנני להביע איחולינו
שלי וזוג' תחי' לכולכם לשנה טובה ומתוקה
שנת גאולה שלימה ע"י משיח צדקנו כ"ק
אדמו"ר שליט"א ~~משיב~~ [מלך] דורנו.
הדו"ש ומברכו בבשו"ט

ידידו ומחותנו
שלום פאזנער וזוג' חי' תחי'

דער בארדיטשעווער פלעגט זיך פירן, אז ווען סיאיז געווען א ברית אין שטאט פלעגט ער מקדים זיין דעם דאווענען. ווען זיין אייגענע טאכטער האט געהאט א קינד איז דער גאנצער עולם געקומען צום דאווענען בהשכמה. אבער דער רב איז נאך ניט געקומען נאך ווארטנדיק א לענגערע צייט און דער רב איז ניט ארויס פון זיין צימער האט מען געשיקט א שליח צו מברר זיין די סיבה פאר זיין פארשפעטיקונג. דער שליח איז געגאנגען און א קוק געטאן דורך דעם לעכל פון שלאס האט ער געזען אז דער רב איז זייער פארטראכט און זיין פנים פלאמט ווי א פייער. דער שליח האט איבערגעגעבן דעם עולם וואס ער האט געזען. דער עולם האט מחליט געווען צו אנהייבן דאווענען. סיאיז אדורך א לענגערע צייט (נאך דעם וואס מיהאט שוין געענדיקט דאווענען) און סוף סוף איז דער רב ארויסגעקומען צום עולם און האט געהייסן צו מאכן דעם ברית וואס שנעלער, און האט געבעטן מיזאל דעם קינד געבען דעם נאמען משה לייב.

ביי דער סעודה האט דער רב דערציילט די סיבה פאר די פארשפעטיקונג.

"ווען איך בין אויפגעשטאנען אינדערפרי, האב איך געזען אז סיאיז "פינצטער", האב איך אנגעהויבן צו זוכן פארוואס סיאיז "פינצטער", ביז וואנעט איך האב געפונען אז א צדיק אין פוילן איז נסתלק געווארן פון דער וועלט. בין איך געגאנגען באגלייטן דעם צדיק ביז וואנעט מיהאט פארמאכט דעם קבר.

"אינצווישן איז דער צדיק אריינגעטאנצט אין גיהנם. האט אים דער ממונה געזאגט ער זאל ארויסגיין ווייל סיאיז ניט זיין מקום, האט ער געענטפערט אז ער גייט ניט ארויס.

"איז דער שר געגאנגען צום בייד של מעלה און זיי האבן עם געהייסן צו איבערגעבן דעם צדיק אז ער זאל ארויסגיין פון דארטן. דער צדיק האט געענטפערט דעם שר "גיי זאג צו בייד של מעלה אז ביי מיר איז געווען א מצוה וואס איך האב מקיים געווען אין עוה"ז (פדיון שבויים) און איך האב זיך ניט גערעכנט אויב יענער איז א פרומער אדער ניט, און איך האב אים אויסגעלייזט. וויל איך אויך דא מקיים זיין די מצוה".

"דער שר איז געגאנגען צום בייד של מעלה, און זיי האבן באטראכט דעם ענין, און האבן ארויסגעגעבן א פסייד אז ער קען ארויסנעמען פון גיהנם ששים ריבוא. איז ער דורכגעגאנגען אלע שבעה מדורים און האט ארויסגענומען די אלע וואס קענען ניט ארויסגיין בכח עצמם, און ער איז געגאנגען פאראויס און דער גאנצער עולם נאך אים. איך האב זיך צוגעקוקט צו דעם אלעם, ביז מיהאט פארמאכט די טויערן פון גן עדן, און דערפאר האב איך פארשפעטיקט, און איך האב געבעטן אז מיזאל דעם נאמען געבן נאכן צדיק משה לייב".

מפי הסב של חתן הבר מצוה שרשם בעת ילדותו
(או מסבו ר' צבי יוסף כהנסון או ר"י נעוועלער)

דעת בשלמות

כי בבר מצוה נעשה בר דעת בשלימות, אף שגם קודם לזה הי' מופלא סמוך לאיש וכו' (נזיר כט, ב. סב, א). וראה קונטרס התפילה פ"ה, ובכ"מ.

(מיחידות כ"ב כסלו ה'תשמ"ג לקו"ש ח"כ ע' 578)

לכל הדיעות בר דעת

להעיר דלכל הדיעות: במקור הדין דבן י"ג למצוות (שיעור דתורה, נעשה איש – שו"ת הרא"ש ריש כלל טז. שו"ת מהרי"ל סנ"א. רש"י ורע"ב אבות פ"ה מכ"א (לגירסת אדה"ז בסידורו – מכ"ב). וראה לקו"ש ח"ה ע' תמא. ח"י ע' ע. חט"ו ע' רצא) – נחשב מאז בר דעת. ועפ"ד השיעור דכתובתבת דאיתבא דעתא (יומא פ, ב). ועוד.

(מיחידות כ"ב כסלו ה'תשמ"ג לקו"ש ח"כ ע' 579)